RP 46/2020 rd

Regeringens proposition till riksdagen med förslag till lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL

I denna proposition föreslås det att konkurslagen temporärt ändras för att begränsa möjligheten att försätta en gäldenär i konkurs på ansökan av borgenären, eftersom coronaviruspandemin orsakar många företag ekonomiska svårigheter som inte blir bestående. En gäldenär ska inte antas vara insolvent på den grunden att gäldenären har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala fordran.

Lagen avses träda i kraft så snart som möjligt och gälla till och med den 31 oktober 2020.

_____

INNEHÅLL

PROPOSITIONENS HUVUDSAKLIGA INNEHÅLL 1
MOTIVERING 3
1 Bakgrund och beredning 3
1.1 Bakgrund 3
1.2 Beredning 3
2 Nuläge och bedömning av nuläget 3
3 Målsättning 5
4 Förslagen och deras konsekvenser 5
4.1 De viktigaste förslagen 5
4.2 De huvudsakliga konsekvenserna 6
5 Handlingsalternativen och deras konsekvenser 6
6 Remissvar 7
7 Specialmotivering 7
8 Ikraftträdande 7
9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning 8
LAGFÖRSLAG 10
Lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen 10
BILAGA 11
PARALLELLTEXT 11
Lag om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen 11

MOTIVERING

1 Bakgrund och beredning

1.1 Bakgrund

Statsrådet har i samverkan med republikens president den 16 mars 2020 konstaterat att undantagsförhållanden råder i landet på grund av coronavirusläget (covid-19). Statsrådet fastställde i detta sammanhang riktlinjer för vissa åtgärder för att bekämpa coronaviruset i Finland. Regeringen har sedan dess dragit upp riktlinjer för nya åtgärder. Syftet med dessa åtgärder är bland annat att trygga verksamheten i samhället och näringslivet och att trygga företagens verksamhetsmöjligheter trots de ekonomiska svårigheter som det rådande coronavirusläget medför.

1.2 Beredning

Propositionen har beretts vid justitieministeriet.

På grund av propositionens brådskande natur har man avvikit från anvisningarna om hörande vid författningsberedning. Det har inte ordnats någon egentlig remissbehandling i fråga om propositionen, men utkastet till proposition har sänts för kommentarer till konkursombudsmannen och delegationen för konkursärenden. Genom delegationen hade representanter för Finlands Advokatförbund r.f., Helsingfors tingsrätt, Skatteförvaltningen, Finanssiala ry, Företagarna i Finland rf, närings-, trafik- och miljöcentralen (lönegaranti) och Finnvera Abp möjlighet att framföra sina åsikter. Utkastet till proposition sändes dessutom för kommentarer till medlemmarna i den företagssaneringsarbetsgrupp som tillsatts av justitieministeriet den 29 januari 2020.

2 Nuläge och bedömning av nuläget

För att en gäldenär ska försättas i konkurs krävs det att gäldenären är insolvent. Enligt 2 kap. 1 § 2 mom. i konkurslagen (120/2004) avses med insolvens att gäldenären inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte är endast tillfällig. En gäldenär kan inte försättas i konkurs på grund av tillfällig insolvens.

En gäldenär kan försättas i konkurs antingen på ansökan av gäldenären själv eller på ansökan av borgenären. I 2 kap. 3 § 2 mom. i konkurslagen finns bestämmelser om presumtion om insolvens. En gäldenär ska anses vara insolvent om någon av de presumerande omständigheterna föreligger, om inte något annat visas. Presumtionerna kan således motbevisas.

En gäldenär ska enligt paragrafens 1 mom. anses vara insolvent om gäldenären uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

I paragrafens 2 mom. finns bestämmelser om presumtion om insolvens när borgenären ansöker om att gäldenären ska försättas i konkurs. Om inte annat visas, ska en gäldenär anses vara insolvent när 1) gäldenären har ställt in sina betalningar, 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, eller 3) gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökan har varit bokföringsskyldig för sin rörelse eller sin yrkesutövning och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.

Största delen av de konkursansökningar som görs av borgenärer baserar sig på att gäldenären har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran (betalningsuppmaning med hot om konkurs).

De flesta konkursärendena inleds på ansökan av offentliga borgenärer. Enligt Statistikcentralens statistik lämnades ansökan in av Skatteförvaltningen i 42,1 procent, av försäkringsanstalter (huvudsakligen arbetspensionsbolag) i 17 procent, av övriga borgenärer (privaträttsliga borgenärer) i 9,7 procent och av gäldenären själv i 31,2 procent av fallen år 2019.

Offentliga borgenärer erbjuder de företag som drabbats av betalningssvårigheter på grund av coronavirussituationen möjligheter till olika betalningsarrangemang. Offentliga borgenärer förväntas inte ansöka om försättande i konkurs av företag vars betalningssvårigheter beror på coronavirussituationen.

På grund av den exceptionella situationen lindrar Skatteförvaltningen tillfälligt villkoren för betalningsarrangemang. De företag vars betalningssvårigheter beror på coronavirussituationen får betalningsarrangemang på lindrigare villkor. I betalningsarrangemangen inkluderas, utöver skatter som redan förfallit till betalning, även skatter som förfaller till betalning i april och maj. Skatteförvaltningen inkluderar i betalningsarrangemangen alltså undantagsvis även skatter som förfaller till betalning i framtiden. Den första posten i ett betalningsarrangemang betalas först tre månader efter det att betalningsarrangemanget gjorts. Det är sannolikt att man i maj börjar göra betalningsarrangemang enligt de lindrigare villkoren, och den första amorteringen betalas då först i augusti. Begäran om betalningsarrangemang har från och med den 25 mars 2020 kunnat göras i den elektroniska tjänsten MinSkatt, och redan begäran om betalningsarrangemang hindrar Skatteförvaltningen från att vidta indrivningsåtgärder, om företaget har skött alla skattedeklarationer och inte har skulder i utsökning.

Tack vare Skatteförvaltningens åtgärder får företagen uppskov med betalningen av skatter och behöver inte nödvändigtvis betala skatt alls i april och maj. Betalningsarrangemang blir också förenade med en sänkt ränta på sådana skatter i betalningsarrangemanget som förfallit till betalning efter den 1 mars 2020. Betalningsarrangemang enligt de lindrigare villkoren görs till och med den 31 augusti 2020. Det lindrigare betalningsarrangemanget är också tillgängligt för de företag som redan nu har gjort ett betalningsarrangemang med Skatteförvaltningen.

Arbetspensionsbolagen har inte kommit överens om gemensamma principer för indrivningspraxis i den exceptionella situationen, men de försöker på flera sätt hitta möjligheter till flexibilitet och har också aktivt gett de indrivningsbyråer som de anlitar anvisningar om tillämpningen av möjligheterna till flexibilitet. Antagandet är att alla arbetspensionsbolag avstår från att göra ansökningar om att försätta företag i konkurs, om företagens betalningssvårigheter beror på coronavirussituationen. Social- och hälsovårdsministeriet har utfärdat en anvisning enligt vilken tre månader betalningstid utan dröjsmålsränta kan beviljas i fråga om ArPL- och FöPL-avgifter som förfallit till betalning i mars–juni. Vissa arbetspensionsbolag har dessutom gjort det möjligt att ge tilläggstid även för avgifter som förfallit till betalning tidigare, med vissa begränsningar. Arbetspensionsbolagen bedriver även betydande verksamhet med uthyrning av affärslokaler, i fråga om vilken det har meddelats om möjligheten att till exempel avbryta betalningen av hyran. I vissa fall har man helt och hållet slutat ta ut hyra under coronavirussituationen, utan någon skyldighet att betala senare.

Finnvera Abp har i sin affärsverksamhet slagit fast att bolaget genom en enkel process erbjuder sina kunder en sex månaders ändring av betalningsprogrammet och att eventuella tidigare beviljade ändringar inte begränsar den ändring som erbjuds på grund av coronavirussituationen.

Under en amorteringsfri period debiteras kunden som normalt för räntor och kostnader. Finnvera har gett sin samarbetspartner Intrum Oy, som sköter indrivning, anvisningar enligt vilka bolaget på grund av coronavirussituationen kan tillämpa motsvarande möjligheter till flexibilitet i fråga om kunder som är föremål för frivillig och rättslig indrivning. Vid rättslig indrivning förutsätter tillämpningen av flexibilitet dessutom att kunden innan coronavirussituationen började har visat förmåga att uppfylla sina förpliktelser, till exempel genom att ha följt tidigare ingångna betalningsavtal.

Bankerna och Finnvera Abp ansöker under normala förhållanden sällan om att företag ska försättas i konkurs, och det bedöms inte att detta kommer att förändras. Att bankfinansieringen upphör kan dock synas som en ökning av antalet sådana konkurser som initieras av gäldenären.

Det är svårt att förutse hur andra privata borgenärer kommer att agera i coronavirussituationen. De konkursansökningar som görs av dessa aktörer under normala förhållanden utgör ungefär tio procent av alla konkursansökningar. När det gäller konkursansökningar som görs av privata aktörer, huvudsakligen indrivningsbyråer, handlar det ofta om den sista indrivningsmetoden för att få gäldenären att betala sin skuld till uttryckligen denna borgenär. Då är borgenärens mål inte i första hand att försätta gäldenärsföretaget i konkurs, till skillnad från när det gäller offentliga borgenärer. Det är möjligt att dessa aktörer skulle börja utnyttja de offentliga borgenärernas passivitet i indrivningsverksamheten och att de, för att få gäldenärerna att betala, skulle utöva påtryckning genom betalningsuppmaningar med hot om konkurs. För att undanröja denna risk är det motiverat att tillfälligt avskaffa presumtionen om insolvens på grund av underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs.

Enligt 4 § i lagen om indrivning av fordringar (513/1999) får det vid indrivning inte användas ett förfarande som strider mot god indrivningssed eller som annars är otillbörligt mot gäldenären. Vid indrivning ska förhållningssättet till betalningsarrangemang vara ansvarsfullt. Bestämmelsen är avsedd att täcka alla former av otillbörlig påtryckning och osakliga förfaringssätt. Om det inte är möjligt att försätta gäldenären i konkurs genom en betalningsuppmaning med hot om konkurs, är det inte heller förenligt med god indrivningssed att vid indrivning använda en betalningsuppmaning med hot om konkurs.

3 Målsättning

Syftet med propositionen är att förhindra att det uppstår situationer där ett företag som drabbats av betalningssvårigheter på grund av coronavirussituationen försätts i konkurs på basis av en presumtion om insolvens med anledning av att företaget underlåtit att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs. Ett ytterligare syfte med propositionen är att förhindra att betalningsuppmaningar med hot om konkurs används vid indrivning när ett företags betalningssvårigheter har uppstått nyligen och således sannolikt beror på coronavirussituationen.

4 Förslagen och deras konsekvenser

4.1 De viktigaste förslagen

I propositionen föreslås det att möjlighet att försätta gäldenärer i konkurs på ansökan av borgenären begränsas. Den presumtion, enligt vilken en gäldenär ska anses vara insolvent om gäldenären har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala fordran, ska under en viss tid inte tillämpas. Således ska inte heller en betalningsuppmaning med hot om konkurs kunna användas som en metod för att driva in fordringar.

4.2 De huvudsakliga konsekvenserna

Den föreslagna temporära lagändringen hindrar att företag försätts i konkurs på grund av att de inte iakttagit en betalningsuppmaning med hot om konkurs. Ett företag ska inte kunna försättas i konkurs, om företagets svårigheter att uppfylla sina förpliktelser har uppstått nyligen och således sannolikt beror på coronavirussituationen. Därigenom förhindrar man att företag går i konkurs, om de har uppfyllt sina förpliktelser före coronaviruspandemin. Samtidigt försvinner möjligheten att i dessa situationer vid indrivning använda betalningsuppmaning med hot om konkurs. Företagens möjligheter att klara sig genom coronaviruspandemin förbättras.

Arbetsläget vid domstolarna kommer som helhet att försvåras på grund av den rådande coronavirussituationen. I många ärenden ställs de muntliga förhandlingarna in, och behandlingen av anhängiga ärenden avbryts. Arbetet hopar sig i alla ärendegrupper. År 2018 utgjorde insolvensärendena ungefär sex procent av tingsrätternas totala antal ärenden, och de föranledde ungefär 9 miljoner euro av tingsrätternas omkostnader. Det kan antas att antalet konkursansökningar kommer att öka efter det att den föreslagna lagändringen har upphört att gälla. Det totala antalet insolvensärenden ökar på grund av de ekonomiska svårigheter som företag och privatpersoner drabbas av till följd av coronaviruspandemin. I detta skede är det mycket svårt att förutse och bedöma hur coronaviruspandemin och denna proposition kommer att påverka domstolarnas resursbehov. De exceptionella kostnader som föranleds domstolarna på grund av propositionen täcks enligt de faktiska kostnaderna på det sätt som konstateras i protokollsanteckningen (8.4.2020) från regeringens förhandlingar om planen för de offentliga finanserna. Det är fråga om nödvändiga utgifter för att hantera situationen.

Under lagens giltighetstid kan antalet konkursansökningar komma att minska. Andelen konkurser som initieras av gäldenären kan då förväntas öka. De konkurser som initieras av borgenären kommer dock att medföra mer arbete för domstolarna och borgenärerna än för närvarande, eftersom borgenären blir tvungen att bevisa gäldenärens insolvens på något annat sätt.

Den ökning av antalet konkursansökningar som är att vänta efter det att lagen upphört att gälla kommer att öka arbetsmängden vid konkursombudsmannens byrå.

5 Handlingsalternativen och deras konsekvenser

Alternativ a

Inga ändringar görs. De offentliga borgenärerna erbjuder de företag som drabbats av ekonomiska svårigheter på grund av den rådande coronavirussituationen möjligheter till olika flexibla betalningsarrangemang. Antalet konkursansökningar som lämnas av offentliga borgenärer skulle sannolikt inte vara betydligt större än i det alternativ som föreslås, även om inget görs.

Ungefär tio procent av konkursansökningarna har lämnats av privata borgenärer. Om inget görs, finns det risk för att en del av de privata borgenärerna använder en betalningsuppmaning med hot om konkurs för att kanalisera gäldenärens betalningar till sig själva. Risken är att borgenärerna på basis av presumtionen om insolvens ansöker om att försätta sådana företag i konkurs som lamslagits av coronaviruspandemin, men som skulle ha klarat av att uppfylla sina förpliktelser efter pandemin.

Alternativ b

Konkursansökningar som gjorts av borgenärer tas inte upp till prövning. Om det helt förhindras att företag försätts i konkurs på initiativ av en borgenär, skulle det innebära att inte heller sådana företag som varit insolventa redan före coronaviruspandemin kan försättas i konkurs. Då skulle dessa företag skuldsätta sig ytterligare, och inte alla borgenärer skulle ha möjlighet att förhindra ytterligare skuldsättning. Särskilt för offentliga borgenärer är det enda sättet att förhindra ytterligare skuldsättning att ansöka om att försätta företaget i konkurs. Ur borgenärernas synvinkel skulle situationen kunna bli oskälig om man helt hindrar dem från att ansöka om att företag ska försättas i konkurs. Om man förhindrar att företag försätts i konkurs på initiativ av en borgenär, skulle det också innebära att de rättshandlingar som normalt omfattas av återvinning inte kan återgå. Det skulle till och med kunna öka den ekonomiska brottsligheten i företag eller åtminstone förlänga möjligheten att överföra egendom utom räckhåll för borgenärerna, om det inte på ett tag finns någon risk för att företagets verksamhet granskas i samband med ett konkursförfarande.

6 Remissvar

Med anledning av remissvaren har övergångsbestämmelsen i lagförslaget preciserats och vissa tekniska förbättringar gjorts i propositionen. Responsen i svaren var tudelad.

7 Specialmotivering

2 kap. **Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs**

3 §. *Presumtion om insolvens*. I paragrafens *1 mom.* görs inga ändringar i sak.

Ur *2 mom.* stryks temporärt 3 punkten, som gäller presumtion om insolvens på grund av underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs. I det inledande stycket och i 1 och 2 punkten i momentet görs inga ändringar i sak. Gäldenären ska fortfarande kunna försättas i konkurs på ansökan av borgenären, om borgenären visar att gäldenären inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte är endast tillfällig. Det är möjligt att påvisa insolvens också på annat sätt än på basis av presumtion.

Paragrafens *3 mom.* stryks temporärt, eftersom det gäller tillämpningen av 2 mom. 3 punkten.

8 Ikraftträdande

Lagen föreslås träda i kraft så snart som möjligt efter det att den har antagits av riksdagen. Lagen föreslås vara temporär och gälla till och med den 31 oktober 2020.

Lagen ska enligt förslaget gälla i ungefär ett halvt år. Giltighetstiden måste vara tillräckligt lång, eftersom företagens solvens inte förbättras linjärt och slutgiltigt när undantagsförhållandena upphör. På grund av coronavirussituationen kommer det att förekomma variationer i solvensen när verksamheten antingen återgår till det normala eller åtminstone ökar i jämförelse med läget under undantagsförhållandena. För en del företag kan sommar och/eller tidig höst vara högsäsong, medan det för andra företag kan höra till den lugnare tiden på året. Även om återhämtningen eller normaliseringen sker snabbt, påverkas därför företag inom olika branscher på olika sätt. Särskilt i fråga om företag som erbjuder personlig service (frisersalonger, andra tjänster som gäller hälsa och välbefinnande och liknande) kan man anta att efterfrågan, när de rådande begränsningarna upphör, först kommer att öka relativt kraftigt och därefter minska igen till följd av att kunderna anlitar tjänsterna med mer eller mindre jämna intervaller, vilket är kännetecknande för denna typ av verksamhet.

För att syftet med propositionen ska uppnås effektivt bör den föreslagna lagen gälla också under en sådan lugnare period eller annan eventuell återhämtningsfas, eftersom företagen har samma fasta utgifter både under lugna och under livliga tider. Det kan däremot åtminstone i detta skede inte anses motiverat att avvika från den normala lagstiftningen i mer än ett halvt år, utan frågan bör vid behov bedömas på nytt när man vet mer om hur näringslivet återhämtat sig från den kris som orsakats av coronaviruspandemin.

I lagförslaget ingår en övergångsbestämmelse. Presumtionen om insolvens på grund av underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs ska fortfarande tillämpas i två fall. För det första ska den tillämpas, om gäldenären har delgetts betalningsuppmaningen före ikraftträdandet av lagen. Övergångsbestämmelsen är till denna del likadan som i lag 664/2019, genom vilken 2 kap. 3 § 2 mom. 3 punkten i konkurslagen senast ändrats. Bestämmelser om delgivning av betalningsuppmaningen till gäldenären finns i 3 mom. i den paragrafen. Betalningsuppmaningen ska delges gäldenären bevisligen.

För det andra ska den presumtion om insolvens som grundar sig på underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs fortfarande tillämpas, om gäldenären tidigare än två månader före ikraftträdandet av lagen har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser gentemot en borgenär som ansökt om att gäldenären ska försättas i konkurs. Syftet med den övergångsbestämmelsen är att rikta den temporära lagändringen till de gäldenärer vars ekonomiska svårigheter beror på den rådande coronavirussituationen. Det finns ingen anledning att försvåra eller fördröja inledandet av konkursförfarandet för de företag som redan före coronaviruspandemin har haft allvarliga ekonomiska svårigheter.

Om en gäldenär har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser tidigare än två månader före ikraftträdandet av lagen, beror detta inte enbart på den rådande exceptionella situationen. Om lagen träder i kraft vid ingången av maj, innebär övergångsbestämmelsen att presumtionen om insolvens fortfarande kan tillämpas om en gäldenär har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser som förfallit till betalning i februari eller tidigare. Då beror underlåtenheten att uppfylla förpliktelserna inte enbart på ekonomiska svårigheter på grund av den rådande coronavirussituationen.

9 Förhållande till grundlagen samt lagstiftningsordning

Det huvudsakliga syftet med konkursförfarandet är att trygga borgenärernas förmögenhetsrättigheter vid en gäldenärs insolvens. Borgenärernas rätt att vid behov fullfölja sina rättigheter av förmögenhetsvärde genom tvångsverkställighet omfattas av egendomsskyddet, som föreskrivs i 15 § i grundlagen (t.ex. GrUU 12/2002 rd, s. 2/I).

Bestämmelser som gäller egendomsskyddet, som tryggas i 15 § 1 mom. i grundlagen, ska vara tillräckligt noggrant avgränsade och exakta. Bestämmelserna måste också väga in de olika parternas rättigheter och skyldigheter i rätt proportion till varandra för att inte vara oskäliga för någon part eller grundlöst diskriminera eller gynna någon (GrUU 22/2002 rd, s. 2–3, GrUU 13/2003 rd, s. 2, GrUU 69/2018 rd, s. 2).

Till följd av den föreslagna ändringen av konkurslagen blir det svårare att försätta en gäldenär i konkurs på ansökan av borgenären, eftersom underlåtenhet att iaktta en betalningsuppmaning med hot om konkurs inte längre utgör en presumtion om gäldenärens insolvens. Det är fråga om en presumtion som ofta tillämpas i praktiken.

Avsikten med att temporärt slopa denna presumtion är att skydda företag som drabbats av ekonomiska svårigheter på grund av den rådande coronavirussituationen och att på så sätt säkerställa att inte sådana företag försätts i konkurs som skulle kunna betala sina skulder efter det att

coronaviruspandemin har upphört. Åtgärden riktas genom övergångsbestämmelserna till de företag vars ekonomiska svårigheter har uppstått nyligen och antas bero på den rådande coronavirussituationen. Propositionen syftar således till att undvika att företag försätts i konkurs i onödan på grund av coronavirussituationen, och den kan därför anses vara dikterad av ett vägande samhälleligt behov kopplat till tryggandet av en fortsatt livskraftig företagsverksamhet. Regleringen har även samband med det allmännas förpliktelse att främja sysselsättningen, som föreskrivs i 18 § 2 mom. i grundlagen (se RP 309/1993 rd, s. 72, GrUU 44/2000 rd, s. 2, GrUU 17/1995 rd, s. 1–2).

Att presumtionen temporärt slopas innebär inte att en gäldenär inte skulle kunna försättas i konkurs på ansökan av borgenären. Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs förblir oförändrade. Förutsättningen för att en gäldenär ska kunna försättas i konkurs är att gäldenären är insolvent. Med insolvens avses att gäldenären inte kan betala sina skulder när de förfaller till betalning och att denna oförmåga inte är endast tillfällig. Borgenären ska således bevisa gäldenärens insolvens på något annat sätt än med stöd av presumtionen i fråga. Med tanke på proportionaliteten i lagstiftningen är det också av betydelse att den föreslagna lagen är avsedd att gälla endast en kort, viss tid som är nödvändig för att underlätta de plötsliga ekonomiska svårigheter som coronaviruspandemin orsakar företagen.

Den föreslagna ändringen kan på de grunder som anges ovan som helhet anses vara sådan, i enlighet med grundlagsutskottets krav, att den inte är oskälig för borgenärerna.

På de grunder som anges ovan kan lagförslaget behandlas i vanlig lagstiftningsordning.

Kläm

Med stöd av vad som anförts ovan föreläggs riksdagen följande lagförslag:

Lagförslag

Lag

om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i konkurslagen (120/2004) 2 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 664/2019, som följer:

2 kap.

Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

3 §

Presumtion om insolvens

En gäldenär ska anses vara insolvent om gäldenären uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.

Om inte annat visas, ska en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när
1) gäldenären har ställt in sina betalningar, eller
2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran.

Denna lag träder i kraft den 2020 och gäller till och med den 31 oktober 2020.
Om en sådan betalningsuppmaning som avses i de bestämmelser i 2 kap. 3 § 2 mom. 3 punkten som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har delgetts gäldenären före ikraftträdandet av denna lag eller om gäldenären tidigare än två månader före ikraftträdandet av denna lag har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser gentemot en borgenär som ansökt om att gäldenären ska försättas i konkurs, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.

Helsingfors den 16 april 2020

Statsminister

Sanna Marin

Justitieminister Anna-Maja Henriksson

Bilaga
Parallelltext

Lag

om temporär ändring av 2 kap. 3 § i konkurslagen

I enlighet med riksdagens beslut
ändras temporärt i konkurslagen (120/2004) 2 kap. 3 §, sådan den lyder delvis ändrad i lag 664/2019, som följer:

2 kap.

Förutsättningarna för att försätta en gäldenär i konkurs

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
3 §	3 §
Presumtion om insolvens	*Presumtion om insolvens*
En gäldenär *skall* anses vara insolvent om *han* uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.	En gäldenär *ska* anses vara insolvent om *gäldenären* uppger sig vara insolvent och det inte visar sig finnas särskilda skäl att inte godta denna upplysning.
Om inte annat visas, *skall* en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när 1) gäldenären har ställt in sina betalningar, 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran, *eller* *3) gäldenären är eller under det senaste året före konkursansökan har varit bokföringsskyldig för sin rörelse eller sin yrkesutövning och har underlåtit att betala en klar och förfallen fordran inom en vecka efter att ha fått borgenärens uppmaning att betala denna fordran.*	Om inte annat visas, *ska* en gäldenär också anses vara insolvent särskilt när 1) gäldenären har ställt in sina betalningar, *eller* 2) en utsökning under de senaste sex månaderna före konkursansökan har visat att gäldenären saknar medel till full betalning av en fordran.
En gäldenär kan försättas i konkurs med stöd av 2 mom. 3 punkten endast om borgenären ansöker om detta inom tre månader efter att den tidsfrist som nämns i punkten har gått ut och skulden ännu är obetald. Borgenären	———

Gällande lydelse	*Föreslagen lydelse*
skall delge gäldenären den betalningsuppmaning som avses i punkten bevisligen eller, om det finns förutsättningar enligt 11 kap. 7 § rättegångsbalken, med iakttagande av det förfarande som föreskrivs i nämnda paragraf. I betalningsuppmaningen skall fordrans grund och belopp anges. Dessutom skall gäldenären i betalningsuppmaningen upplysas om att borgenären kan yrka att gäldenären försätts i konkurs om skulden inte betalas inom föreskriven tid efter att gäldenären har fått betalningsuppmaningen.	*Denna lag träder i kraft den 2020 och gäller till och med den 31 oktober 2020.* *Om en sådan betalningsuppmaning som avses i de bestämmelser i 2 kap. 3 § 2 mom. 3 punkten som gällde vid ikraftträdandet av denna lag har delgetts gäldenären före ikraftträdandet av denna lag eller om gäldenären tidigare än två månader före ikraftträdandet av denna lag har underlåtit att uppfylla sina förpliktelser gentemot en borgenär som ansökt om att gäldenären ska försättas i konkurs, tillämpas de bestämmelser som gällde vid ikraftträdandet av denna lag.*